

Bir Kivilcım Yeterli

– GÜNBEYLİ · 30 Ocak 2017

BİR KIVILCIM YETERLİ

Sessizliğin bağına dayamışım başımı,
Beklerim bad-ı saba gelip kapımı çalsın.
Sessizce akıttırım içime gözyaşımı,
Damla damla birikip beni ummana salsın.

Dökülür gözlerimden gözyaşım için için,
Mevsimler hep kış kalır, baharım gelmez niçin,
Özümdeki ateşi harlayıp yakmak için,
Bir kivilcım yeterli tutuşup köze dalsın.

Bir yanım korku dolu, öbür yanımda umut,
Ya gönül heybem dolsun, taşsın mizanım yahut
Nazarına sığındım gönlümün elinden tut,
Beni bana bırakma, ömrümü aşkın alsın.

Tılsımlı bir pınardan ab-ı hayat içerim,
Ruhumu sarsın diye varlığımdan geçerim,
Bezm-i elest yurdundan sonsuzluğa göçerim,
Yeter ki yüreğimde cananın adı kalsın.

En içten duygularla mühürledim nefreti,
Ümit ışıklarıyla kuşandım son gayreti,
Veliler kervanında tadınca ol hicreti,
Günbeyli'nin arzusu, vuslat vakti kısalsın.

Mahmut TOPBAŞLI